

ашебѣ кѣмъ филозофіята, и сѣ распаши совѣтъмъ
 за нѣа. Ватова отнаѣ въ Египетъ, и въ Финікіа,
 и въ Халдейската страна, и доу до Индіа, за да
 га разровори съ различни мѣдры челоуѣцы, и да со-
 бере богатство отъ тѣхната премѣдрость. Имаше
 голѣмо прилѣжаніе най напредѣ отъ инчко дрѣго да
 исправи сердцага и умоветѣ челоуѣчески, и живѣ-
 лаше единъ животъ отъ истинна ашкитійски, съ кой-
 то можаше да бѣде на свойтѣ си ученицы образъ
 на доводѣтваното житіе. Училището му баше въ
 Италіа на онаа страна, коаго на днешніятъ день
 га назовава Неаполітанско царство, а тогива га на-
 зоваваше Велика Влада.

При дрѣгитѣ му поученіята, съ които поуча-
 ваше челоуѣцытѣ, бѣха и тіа: патъ враждебны
 работы нма, отъ който челоуѣцытѣ треба да га
 пазатъ, и да ги боратъ: Болѣстѣтъ тѣлесна, не-
 чиніето, плотскитѣ страсты, домовнытѣ несогладі-
 ета, и дѣто вдигатъ глава градовѣтѣ върхъ вла-
 стителнтѣ. Богословіето му баше много израднѣ:
 зашо учаше, че е единъ Богъ создатель на инкитѣ
 вещи, и единъ предвѣченъ и всецленъ духъ, безстра-
 стенъ, и невидимъ, дѣто токмо соизъ умъ га раз-
 мава. Ва това, дѣмаше, треба да станемъ подоб-
 ны на Бого съ позиданіето на истинната: а за да